

Politický analytik: EVROPA NAŠLAPUJE PO ŠPIČKÁCH KOLEM KONTINENTÁLNÍ VÁLKY

- CZ24 News | 17. května 2023

RUSKO/EU: Připomínka Dne vítězství v Moskvě 9. května se proměnila v událost, během níž se objevily zlomové linie evropské bezpečnosti. Na tento aspekt upozornil projev ruského prezidenta Vladimira Putina.

Rusko zažilo nový fenomén, kdy se Evropa pokusila zastínit Den vítězství, aby zkazila oslavy ruského lidu, den kdy si připomínají porážku nacistického Německa. Rozhodnutí předsedkyně Evropské komise Ursuly von der Leyenové odcestovat do Kyjeva, aby pokřtila Den vítězství na Den Evropy, znamenalo vrchol cynismu.

Den vítězství: Předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová navštívila 9. května Ukrajinu.

Děda Von der Leyenové sloužil jako seržant v Hitlerově obávané SS na Ukrajině během masakru Židů u Kyjeva v roce 1941.

Děda Von der Leyenové sloužil jako seržant v Hitlerově obávané SS na Ukrajině během masakru Židů známého jako Babí Jar v rokli na severním okraji Kyjeva v roce 1941, který je historiky považován za jedno z největších masových zastřelení Židů.

To, co je často přehlíženo, je znovuzrození nacistické ideologie v Německu a i jinde v Evropě. Může se to zdát jako esoterická věc, ale je to živá realita, která traumatizuje ruskou psychiku, protože

Rusové ve druhé světové válce obětovali přes 40 milionů životů.

Poznámka Von der Leyenové, kterou učinila ve vlaku do Kyjeva že „*Ukrajina je součástí naší evropské rodiny*“, bude v Moskvě rezonovat jako ostrá připomínka imperativů „denacifikace“ Ukrajiny, která je ústředním prvkem ruské speciální vojenské operace.

Pokud se neonacistické prvky na Ukrajině a v Německu zakotví s tichou státní podporou, mohou pro Rusko představovat velkou výzvu. Proto pro Moskvu zůstane „denacifikace“ Ukrajiny hlavní prioritou, i když to některé německé elity obtěžuje.

Moskva slíbila, že postaví před soud pachatele zločinů hraničících s etnickými čistkami proti ruské komunitě. Tyto zločiny spáchali neonacisté, kteří byli pěšáky v USA podporovaném puči a změně režimu na Ukrajině v roce 2014. Jak se může Moskva dohodnout s režimem v Kyjevě, který zahrnuje potomky „banderovců“, vražedných kolaborantů nacistů, kteří se podíleli na zvěstvech holocaustu, nebo by na ně měla brát ohled jako na „členy rodiny“ Západoevropanů?

Stejně tak načasování dronového útoku na Kreml v bezprostřední době před Dnem vítězství bylo všechno, jen ne náhodné. Pravděpodobně to bylo míněno jako urážka vedení Kremlu – a osobně prezidenta Putina. Rusko obviňuje USA a v každém případě k incidentu došlo během několika dní poté, co generálmajor Kirill Budanov, šéf ukrajinské vojenské rozvědky, prostřednictvím západních médií pohrozil, že „*zabijíme Rusy a budeme je zabíjet kdekoli na světě až do úplného vítězství Ukrajiny.*“

Budanov naznačil, že ukrajinská zpravodajská služba, známá jako GUR, stála za řadou smrtících útoků na ruském území, jako byl srpnový atentát v Moskvě na Darii Duginovou, novinářku a dceru slavného ruského filozofa a orientalisty-teoretika Alexandra Dugina. Ve skutečnosti i americká rozvědka připisuje zabití Duginy ukrajinské vládě.

Americký ministr zahraničí Blinken se nicméně k ruským zprávám o incidentu s dronem postavil odmítavě.

Rozehrává se složitá šaráda — pro zdání, USA běžně prezentují svůj odstup od teroristických činů GUR, ale ve skutečnosti odmítají uplatňovat sankce proti úředníkům, kteří schvalují terorismus.

Mezitím Washington hodil rukavici Kremlu dalším krokem v rozšíření NATO, které zahrnuje Švédsko a Finsko. Rozšiřování NATO je jádrem napětí mezi Ruskem a USA a jedním z hlavních důvodů urychlujících ruskou intervenci na Ukrajině.

Prvním krokem Putina po Dni vítězství bylo samozřejmě podepsání výnosu o odstoupení Ruska od Smlouvy o konvenčních ozbrojených silách v Evropě (CFE) z roku 1990.

Tato smlouva eliminovala ohromnou kvantitativní výhodu Sovětského svazu v konvenčních zbraních v Evropě tím, že stanovila stejné limity. Ačkoli Washington v roce 2011 oznámil své výhrady ke smlouvě (vůči Rusku), čímž vážně zpochybnil budoucnost paktu, Moskva se rozhodla reagovat až nyní na konvenční převahu aliance v Evropě dosažené během posledních dvou až tří desetiletí. Nadcházející rozmístění NATO ve Finsku a Švédsku poskytuje bezprostřední pozadí.

Ve vysvětlující poznámce z 10. května Moskva obvinila USA a jejich spojence z vojenské konfrontace s Ruskem, která vede ke katastrofálním následkům.

Takový scénář nelze vyloučit, protože Rusko si na Ukrajině zajistilo relativně příznivou pozici podél frontové linie s významnými výhodami jak ve výzbroji, tak ve vojenských schopnostech.

Paradoxem dneška je, že to, jak ukrajinská krize skončí, bude do značné míry určováno výsledkem na bojištích, ale vojenská konfrontace NATO s Ruskem je nyní připravena přesáhnout rámec ukrajinského konfliktu. Minulý čtvrtek, s tichou podporou USA, Británie učinila průkopnický krok jako první členská země NATO, která začala dodávat řízené střely dlouhého doletu na Ukrajinu, které mohou zasáhnout ruské území hluboko za frontovými liniemi.

Celkově vzato, současná situace svědčí o extrémní obtížnosti dosáhnout konsensu ohledně ukrajinské krize. Washington musí v určitém okamžiku dostatečně brzy přijmout rozhodnutí, vzhledem k vyvíjející se geostrategické situaci, kdy se USA mohou ocitnout v situaci, kdy budou muset vést válku na dvou frontách, kterou nemohou vyhrát navzdory své vojenské síle.

AUTOR: M.K. Bhadrakumar

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Janinna/Pokec24